

"Goddin"

*Zij ontwaakt uit diepe woeste zeeën,
getooid als een hemelse goddin,
ze loopt, zweeft over hoge golven,
ijsblauwe ogen kijken het verre land in.
Haar melkwitte voeten betreden het zand,
waar zij al lang haar prooi in het zicht heeft,
de lucht kleurt nu net iets te zwart,
terwijl ze reeds rondom hem zweeft.
Haar hart zo hongerig, zo gulzig,
de eeuwige wraak eist op recht,
je gaat nu maar veel beter weg,
want haar verleiding wordt je laatste gevecht.
Het hart gevoed, de lucht weer helder blauw,
weer verdwijnt ze als een hemelse goddin,
tot haar ontwaking weer om recht vraagt,
dan komt ze eraan, is jouw hart haar zin....*

© mei 2007, my thoughts, BasicPublishing.nl